OPINII

Publicăm răspunsul fostului internațional Fredi Fieraru la articolul **„AZI învinge IERI" cu 4–1"**, care a deschis discuția privitoare la valoarea și randamentul dintre fostele și actualele generații de fotbaliști.

„IERI" învinge „AZI"

Am citit cu surprindere afirmația categorică pe care o face tov. *Tudor Vasile* în revista *„Fotbal"* nr. 35 cu privire la diferența valorică dintre fotbalul de azi și cel de ieri din țara noastră ; „AZI" ÎNVINGE „IERI" cu 4—1.

Pe ce își sprijină autorul articolului victoria, mai cu seamă scorul ? Pe prezumții ca aceea că între timp medicina, fiziologia, biochimia și biomecanica au progresat și că deci fotbalul nostru de azi a devenit și el superior ? Mi se pare neconcludent.

Dar să dezbatem metodic argumentele

ANTRENAMENTUL S-A PERFECȚIONAT. În lume, antrenori de elită au fost și ieri, cum sînt și azi. Dar meritele lor nu s-au datorat nici ieri, cum nu se datorează nici azi, în special medicinei, biochimiei sau biomecanicii. Ele s-au datorat după părerea mea dibăciei cu care au știut să depisteze „talentele", pentru ca apoi să le desăvîrșească prin „tehnica individuală", să le creeze reflexele de circumstanță și să le sporească în continuu prin exerciții, ca apoi să le îmbine în jocul de ansamblu, suplu și adaptabil situațiilor.

Îmi amintesc cu cîtă stăruință antrenorul Platko, care făcuse din Venus echipă campioană și un adversar redutabil pentru orice echipă continentală, ca și antrenorii echipelor Rapid, Ripensia etc., supunea zilnic pe jucători la exerciții de precizie pentru ca pasa la jucătorul demarcat sau la întîlnire, șutul din cursă sau din volé să se ducă exact la țintă. Cum apoi, după teorie și după perfecționarea execuțiilor, în practica jocului lăsa la inițiativa jucătorilor demarcarea pentru primirea pasei și suplinirea între coechipieri, făcîndu-se din echipă un mecanism care funcționa automat în funcție de cerințele situației.

Țin să menționez că antrenamentele erau fixate numai două zile pe săptămînă — de obicei marți și joi. *Însă conștiinciozitatea și dragostea pentru fotbal a jucătorilor de ieri îi determinau pe aceștia să se întîlnească pe teren, neobligați de nimeni, cîte trei-patru ore zilnic, pentru a face diferite exerciții tehnice și tactice, după necesități personale, pentru ca duminică să le folosească în favoarea echipei întregi.*

Îmi aduc aminte, de exemplu, de numai două exerciții la care eu mă supuneam — în orice vreme și anotimp : în asemenea antrenamente, afară de program, exersam lovituri fixe de la aproximativ 16—20 metri de poartă și 11 metri, primul cu zid de trei pînă la 10 jucători sau cu gard artificial. Mi-au trebuit aproape trei ani pînă la perfecționarea acestor șuturi.

Și ca mine au procedat mulți alții.

Dacă așa stau lucrurile, se mai poate afirma categoric că antrenorii de azi au toți o calificare mai bună ca cei de ieri, fiindcă au la îndemînă medicina, fiziologia, biochimia și biomecanica ? Ar fi naiv !

S-A DEZVOLTAT PREGĂTIREA FIZICĂ, afirmă în al doilea rînd autorul, aducînd și date antropometrice care confirmă că media înălțimii adolescenților a crescut cu 10 cm.

Dar faptul în sine nu are nici o concludență. Crede autorul că acest plus de 10 centimetri ar rezolva problemele complexe ale fotbalului în favoarea posesorilor lui ? Pele, Eusebio, Gento, Voronin, Bobby Charlton, Corso și alte vedete necontestate ale fotbalului mondial nu dispun de acest plus de centimetri.

Cît privește afirmația că antrenamentele de azi *„conferă jucătorilor o rezistență în regim de viteză pe parcursul a 90 de minute de joc"*, desigur că ar fi bine să fie așa ; dar deocamdată, aceasta rămîne un deziderat, atît timp cît e dezmințită de realitate.

În sfîrșit, argumentul decisiv : AZI SE JOACĂ DUPĂ „SISTEME" NECUNOSCUTE PÎNĂ ACUM.

Prin „sistem", autorul înțelege însă doar așezarea inițială a jucătorilor pe teren.

Or, sistem există și acum 30 de ani. Că atunci așezarea inițială era 1—2—3—5 ; că apoi brazilienii la campionatul mondial din 1958 au folosit 1—4—2—4; că la campionatul mondial din 1966 s-a folosit de unele echipe un „libero" 1—1—4—2—3. că unele echipe folosesc azi 1—4—4—2, este o realitate. Dar ceea ce are importanță și formează puterea unei echipe, nu este așezarea inițială. căci dacă această așezare ar rămîne rigidă oricare ar fi ea, echipa respectivă ar ieși sigur învinsă. *Puterea unei echipe, constă în tehnica individuală a jucătorilor* (astfel ca pasele, stopurile, interceptiile și șuturile să fie rapide, și precise) *și în jocul de echipă* (astfel ca jucătorii să se înlocuiască unul pe altul spontan, cu promptitudine, demarcîndu-se continuu) pentru ca jocul să fie cursiv și surprinzător. În cursul jocului așezarea devine mobilă, echipa elastică.

Dacă jucătorii unei echipe cu 10 centimetri mai înalți, antrenați cu cea mai modernă metodă și așezați în cel mai nou și desăvîrșit sistem, nu sînt în stare să trimită o pasă precisă la 15—20 de metri, și cu atît mai puțin să-și surprindă adversarul printr-un contraatac cu un șut-pasă lungă de 30—50 metri adresată precis, această echipă nu poate învinge decît întîmplător.

Ce păcat că legile implacabile ale naturii nu ne permit să facem ca aceste două echipe „IERI" și „AZI" să joace în realitate !

Totuși, și așa, date fiind talentele, tehnica individuală, viteza și precizia execuțiilor, jocul de echipă, eu socotesc în mod obiectiv că meciul „IERI" — „AZI" s-ar fi încheiat — fără să pot preciza scorul — în mod cert în favoarea echipei „IERI", astfel că aș juca fără grijă la Pronosport : 1, solist.

FREDI FIERARU
fost internațional

AMINTIRI
DE LA PRIMUL JOC CU FRANȚA

● Un gol buclucaș la... Montevideo ● Dilema organizatorilor : unde se joacă partida ? ● Spectacol de calitate, cu goluri multe

Așadar, la 22 martie se va disputa la Paris, după 35 de ani, revanșa meciului Franța - România, a cărui primă ediție s-a desfășurat la 12 iunie 1932 la București.

La drept vorbind, cele două reprezentative se mai întîlniseră. O dată, cu doi ani mai înainte, au făcut cunoștință pe... bordul transatlanticului „Conte Verde", în drum spre Uruguay, cînd — după o călătorie în comun de două săptămîni — jucătorii s-au împrietenit „la catarramă". A doua oară a fost peste cîteva zile, după sosirea la Montevideo, de data aceasta pe teren. În ajunul începerii primului campionat mondial, echipele au susținut un joc de antrenament și din cauza unui gol pe care

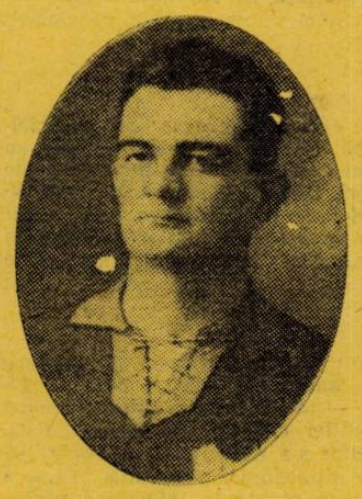

RUDY WETZER

ai noștri au făcut imprudența să-l marcheze în poarta lui Thépot era gata-gata să se strice prietenia legată pe vapor. Orgoliul lui Thépot, al cărui renume trecuse oceanul înaintea persoanei lui, și al altor supravedete internaționale (Mattler, Langillier, Laurent etc.) *n-a putut suporta acest gol și partida de antrenament a degenerat într-o crîncenă bătălie, care n-a luat sfîrșit decît la intervenția energică a conducerilor celor două echipe. Jucătorii n-au consimțit însă să-și dea mîinile și să reia prietenia decît atunci cînd* Jules Rimet, *conducătorul echipei... supărate, președinte al federației franceze și, în același timp, al forului internațional, a promis că pentru a lichida incidentul provocat de golul buclucaș se va disputa un joc Franța — România la București. În felul acesta însă, dublul președinte a tînut să dea o satisfacție țării noastre pentru participarea sa la acest „primer campeonato mundial", pentru realizarea căruia J. Rimet făcuse eforturi enorme, dar care era să eșueze cît p-aci din cauza boicotului marilor federații europene.*

În 1932, într-un turneu de opt zile, echipa Franței — condusă de însuși J. Rimet — a jucat la Belgrad și București, poposind în cursul săptămînii și la Sofia. În toate cele trei capitale, vizita francezilor a stîrnit un interes deosebit.

Pentru federația noastră organizarea meciului cu Franța a prezentat o dificultate suplimentară : lipsa unui teren acceptabil pentru o întîlnire de asemenea anvergură. Pe atunci, stadionul din Giulești se afla în construcție, iar „A.N.E.F."-ul a furnizat o surpriză neplăcută : administrația, fără să anunțe pe nimeni, a găsit cu cale să... demonteze tribuna de lemn pe motiv că putrezise, asigurînd însă că va fi reconstruită... la toamnă !... În această situație s-a pus chiar problema mutării jocului la Timișoara, Arad sau Cluj. Pînă la urmă însă, s-a găsit o rezolvare : gradenele peluzei nefiind demontate, au fost transformate în... tribună, iar dealul pe care fusese tribuna și care rămăsese gol, a devenit — prin forța împrejurărilor — peluză...

Mii de spectatori, iubitori pasionați ai fotbalului (s-au vîndut peste 25 000 de bilete !) au înțeles situația, cei de la „peluză" s-au instalat cum au putut pe dealul abrupt, într-un echilibru relativ, s-au înghesuit, acoperind cu entuziasmul lor aceste deficiențe care azi apar neverosimile.

Jocul le-a răsplătit necazurile și sacrificiile, iar rezultatul său le-a oferit o mare satisfacție : 6—3 (3—0) pentru noi. Jocul a fost deschis, excepțional de frumos, într-un tempo rapid, cu combinații savante (mai ales din partea echipei noastre), care au cucerit publicul. Ambele echipe (ale căror formații au fost publicate în numărul trecut al revistei) au făcut totul pentru a oferi spectacol și au reușit.

Reprezentativa noastră a obținut o victorie strălucită și de mare prestigiu, desfășurînd unul din cele mai bune jocuri din cariera sa. Beneficiind de aportul unei linii mediane foarte agresive (Hrehus - Steinbach - Rafinski) *care i-a susținut permanent acțiunile și i-a servit mingi în cele mai bune condiții, atacul — un Wetzer I în mare formă — a construit faze de joc excepționale, care au stîrnit tunete de aplauze. Am condus cu 4—0* (Schwartz, Wetzer I — *cu o magistrală reluare directă de la 11 m,* Bodola *și din nou* Schwartz), *cu 5—1* (Wetzer I) *și am încheiat meciul cu 6—3* (Bodola), *deși scorul putea fi 7—3 dacă în ultimele 3 minute* Rafinski *nu rata un 11 m (a tras afară).*

Echipa Franței a cuprins jucători cu o tehnică foarte avansată, figuri cunoscute în fotbalul european, și deși a făcut tot ce a putut, a trebuit să cedeze în fața unui adversar în zi mare, care a depășit-o în toate compartimentele.

Acum e rîndul echipei generației actuale să dea replica fotbaliștilor francezi, de data aceasta la Paris. O misiune dificilă, fără îndoială. Să sperăm însă, că reprezentanții noștri vor avea o comportare demnă, dovedind că rezultatul din 932 n-a fost o performanță izolată.

OCTAV LUCHIDE

FRANȚA

SĂ NE CUNOAȘTEM VIITORII ADVERSARI :

Reluarea șirului întîlnirilor de fotbal franco-române e un bun prilej să trecem în revistă unele din aspectele cele mai interesante ale drumului parcurs de fotbaliștii „cocoșului galic".

CU CE SE MÎNDRESC VIITORII NOȘTRI ADVERSARI...

— Clubul **Le Havre A.C.**, înființat în 1872, este unul dintre cele mai vechi de acest gen din Europa, nesocotind — bineînțeles — pe cele de pe insulele britanice.

— Unul din inițiatorii și realizatorii Federației Internaționale de Fotbal Asociație (F.I.F.A.), organul suprem al fotbalului mondial, a fost ziaristul francez **Robert Guerin.** F.I.F.A. a luat ființă la 21 mai 1904 la Paris, iar cele 7 membre fondatoare i-au ales în funcția de președinte pe Guerin.

— În aceeași funcție, francezul **Jules Rimet** a rezistat 33 de ani (între 1921—1954) încetînd din viață în 1956 în vîrstă de 83 de ani. Caracterizînd popularitatea incontestabilă a fotbalului pe glob, a zis : „Imperiul meu nu apune niciodată" (Dovada : în zilele noastre F.I.F.A. are peste 120 de țări membre...).

— Competiția supremă, Campionatul Mondial, a fost concepută și pusă în practică de doi francezi : **Jules Rimet** și **Henry Delaunay.** În semn de omagiu, Cupa Mondială poartă numele lui Rimet, iar memoria lui Delaunay a fost imortalizată prin trofeul care se acordă cîștigătoarei Campionatului Europei inter-țări care a luat locul Cupei Europei (avînd la activ două ediții).

— De altfel, Cupa Jules Rimet, reprezentînd **„Victoria înaripată"**, un trofeu în greutate de circa 4 kg. din care 1 800 grame de aur pur, este opera unui sculptor francez cu numele de **Abel Lafleur.**

— Cupa Campionilor Europeni a fost ideea cotidianului parizian **„L'Equipe"** care a donat de fapt și trofeul pus în joc.

— Alături de fotbaliștii români, iugoslavi și belgieni, jucătorii francezi au fost singurii din Europa care au participat la prima ediție a C.M.

— Performanța cea mai strălucită a francezilor rămîne locul 3 cucerit la Campionatul Mondial din 1958, datorită în cea mai mare parte, „formei-bombă" a excelentului **Just Fontaine** care din cele 23 de goluri realizate de echipa sa a înscris 13, devenind golgeter și stabilind un record „absolut".

...ȘI CU CE NU SE MÎNDRESC

— Deși au fost gazde ale turneului final al C.M. 1938 și al Cupei Europei întîrări în 1960, avantajul terenului nu a avut darul să îmbunătățească palmaresul lor.

— Nu au reușit să se impună niciodată în mod onorabil în fotbalul european. Locul 3 cîștigat la C.M. 1958 a fost urmat în 1962 de o dezamăgire : ratarea calificării în turneul final. În turneul final al Cupei întîrări organizat în 1960 în Franța, a ocupat ultimul loc : al 4-lea. În cei 11 ani de existență a Cupei Campionilor Europeni, fotbalul francez este notat cu două locuri 2 ambele obținute de echipa Stade de Reims (în 1956 și 1959) în rîndurile căreia au evoluat Kopa, Fontaine, Penverne, Leblond, Piantoni și Vincent...

Francezii dovedesc destulă inconstanță. Dacă în fața Ungariei nu au cîștigat din 1935 (în 7 partide), în compania Austriei au pierdut în 1965 la Paris, după cinci victorii consecutive realizate între 1952—1960. Cu naționala Elveției, cotată mereu ca destul de modestă, în perioada 1945—1953 au înregistrat un palmares și mai modest : 9-4-2-3 înfrîngerea cea mai severă avînd loc în 1960 la Basel cu scorul de 2—6. În fața Italiei nu au mai cîștigat din anul 1920, în cele 17 partide susținute de atunci încoace fiind învinși de 13 ori... Cu echipa R. F. a Germaniei au disputat în total 5 partide din care au cîștigat 3, ultimele două terminîndu-se la egalitate, cu scorul de 2—2 (1958 la Paris și 1962 la Stuttgart). Cu iugoslavii nu le-a „mers" de patru ori (în C.M. 1950, 1954 și 1958 și în Cupa Europei 1960). **S-au revanșat în schimb în 1965 cînd s-au calificat în turneul final din Anglia în dauna lor...** Între Anglia și Franța au avut loc 19 partide, francezii obținînd victoria de 4 ori. **Rezultatul cel mai valoros : 5—2 în 1963 la Paris, fapt care a însemnat eliminarea Angliei din Cupa Europei...** Cele mai multe meciuri au avut loc în compania Belgiei : 56. Ultima victorie franceză datează din 1956. De atunci s-au disputat 9 partide, soldate cu 6 înfrîngeri ale francezilor, din care 2 pe teren propriu (ultima în 1966 la Paris cu scorul de 0—3...). **Mai reamintim că în fața Portugaliei au cîștigat toate cele 5 meciuri jucate după anul 1947.** Palmaresul franco-spaniol cuprinde 14 meciuri disputate într-o perioadă de 45 de ani, francezii avînd la activ 3 victorii față de cele 8 ale spaniolilor. Cu cele trei echipe „mari" ale Americii de Sud (Uruguay, Brazilia și Argentina) a susținut 6 partide, cîte două cu fiecare, rezultatul cel mai bun fiind un 0—0 la Paris „smuls" argentinienilor în 1965.

CUM SE PREZINTĂ PALMARESUL ECHIPEI FRANȚEI

1904—66 : 307 109 49 149 563—729 43,4%
din care după 1944 :
150 61 32 57 300—251 51,3%
iar în anul 1966 :
10 2 3 5 13—18 35%

În baza comportării avute în 1966 ancheta revistei pariziene France Football a acordat locurile 8—9 României și Suediei (în urma primelor patru clasate la C.M., Italiei, Ungariei și R. D. Germane) în timp ce Franța s-a clasat pe locurile 16—19 alături de echipele Austriei, Irlandei și Poloniei.

CÎTE CEVA DESPRE JUCĂTORII FRANȚEI

— De cele mai multe ori selecționați, în toate timpurile, au fost : **63 : Marche** (1948—59), **58 : Jonquet** (1948—60), **46 : Mattler** (1930—40), **45 : Kopa** (1952—62) **și Vincent** (1954—61), **44 : Marcel** (1953—61), **41 : Delfour** (1929—38) **și Dewaquez** (1920—29).

— În cele 10 meciuri susținute în anul 1966, în naționala Franței au fost selecționați 28 de jucători din care nici unul la toate partidele. Fundașul **Djorkaeff** a jucat 9 meciuri, **Bosquier, Budzynski** și **Hausser** în cîte 8, iar **Artelesa, Chorda, Gondet** și **Simon** în cîte 7. Din cei 28 de jucători, un număr de 8 au fost debutanți. Dintre aceștia, 5 au apărut în prima reprezentativă după comportarea nemulțumitoare avută la C.M. Alături de ei au fost portarul **Carnus** și înaintașii **G. Lech, Di Nallo** și **Robuschi,** jucători selecționați în 1963—64.

— Cum e și firesc, cei mai mulți jucători selecționați în 1966 au făcut parte din echipa **F. C. Nantes,** campioană de două ori consecutiv, care a fost prezentă în „națională" cu 8 oameni : **Budzynski, Gondet, Simon, Blanchet, Eon, De Michele, Suaudeau, Robin.** Urmează : Bordeaux cu 4 jucători **(Chorda, Robuschi, Peri, De Bourgoing);** cu cîte 3 : Lyon **(Aubour, Djorkaeff, Di Nallo)** și Saint-Etienne **(Bosquier, Revelli, Herbin)** ; cu cîte 2 : Lens **(G. Lechi Courtin),** Ol Marseille **(Djorkaeff, Artelesa)** și Sedan **(Herbert, Watteau).** Un număr de 7 echipe au dat cîte un singur jucător : F.C. Strasbourg **pe Hausser,** Stade de Paris pe **Carnus,** Valenciennes pe **Bonnel,** Sochaux pe **Bosquier.** Monaco pe **Artelesa,** Toulouse pe **Baraffe,** iar clubul italian Varesse pe **Combin.** În cursul anului 1966 trei jucători **(Bosquier, Artelesa** și **Djorkaeff)** au făcut parte din două cluburi.

FREDERIC MOISES

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ECHIPE DE FOTBAL

ORIZONTAL : 1) Campioana noastră de toamnă. 2) Localitatea echipei iugoslave Radnički — Jucător al echipei Cruzeiros — Alianza din Lima este una din echipele acestei țări. 3) Pană — Cîștigătoarea Cupei intercontinentale în 1966 — Jucător de frunte. 4) Echipă din Madrid — Înaintaș al echipei Espanol din Barcelona. 5) Campioana Ungariei — Celebră echipă italiană. 6) A etala — Părinte— Notă muzicală. 7) Dispunere tactică a echipei — ...Manoliu. 8) Oraș în Belgia — Piesă de șah — Elefant. 9) 3 14 — ...Juniors, cunoscută echipă argentiniană — Apărător la Petrolul. 10) Țintă precisă, la pase și șut — Faze ale competițiilor, disputate de cele mai bune echipe. 11) În joc ! — Jgheaburi — Unul din Constantineștii de la Progresul. 12) Chinezul. Ripensia, Politehnica și C.F.R., într-un cuvînt — Poartă. 13) Echipă din Tg. Mureș — „Tunarii" din Londra.

VERTICAL : 1) Echipa Oborului de altădată — Formație din Rotterdam, cîștigătoarea Cupei Olandei. 2) „11" din campionatul francez — Giuleștenii noștri — Sînt. 3) Iași (abr). — Zgîrcită — Echipă italiană. 4) River..., formație din Buenos Aires — Fundaș pe vremuri. 5) Nume des întîlnit la Dinamo București — Echipa lui Pelé — Posesiv. 6) Bară — „Piesă" a echipei. 7) A se opri — ...Zagora, localitatea unei echipe bulgare din prima categorie — Riu în Illyricum. 8) Din nou — A lucra... terenul — Legături. 9) A scăpa — Celebru jucător cehoslovac din trecut. 10) A liniști conflictul dintre jucători — Cunoscut jucător din trecut al „squadrei azzurra", azi antrenor al reprezentativei Elveției. 11) Pe tine — Liniște ! — Unul din Nunweillerii de la Dinamo — În iulie ! 12) Epocă — Petru al ciujenilor — ...Palmas, echipă din campionatul spaniol. 13) Țara „Wunderteam"-ului — Altă echipă din campionatul francez.

Cuvinte cunoscute mai puțin : SPA EAS.

Leonida CIAHNO
Tg. Mureș